

אם ישראל הולכים בדרך הישרה ומקיימים את התורה ואת מצוותיו, ואם חס ושלום לא מקיימים את התורה ואת מצוותיו, נותן עשרה כתרים בידי סמא"ל, ולא צריך מזון לא מיד הקדוש ברוך הוא, כל שפן משלוחו, וזה לפרעה שאמר לי יאורי ואני עשיתני, משום שראה כתרים נכרים ביד סמא"ל, שבתחלה, כשהיו הכתרים הפתוחים בידי הקדוש ברוך הוא, מה פתוב בישראל? וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך, ובזמן שאותם כתרים נכרים ביד סמא"ל, לא פוחדים אמות העולם מישראל ועושים בהם כרצונם, עד שעת הגלות שיתקיים בהם ואת רוח הטמאה אעביר וכו', שאלו הקלפות גורמות להפרדה בין הקדוש ברוך הוא ובין ישראל, וזהו הסוד של כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם ובין אליהיכם, ועתיד הקדוש ברוך הוא להעביר את הקלפות הללו ולהראות לישראל במח שמבפנים, זהו שפתוב ולא יפנה עוד מוריך והיו עניף רואות את מוריך, ולא תהיה מחצה בין הקדוש ברוך הוא ושכינתו ובין ישראל.

ובזמן שעשר הספירות מתלבשות בקלפות הללו, אלו שמכירים את הקלפות עושים שבועה בשמות ובהיוו"ת של הקדוש ברוך הוא לקלפות הללו ומבטלים את הגזרה, ועל הקלפות הללו אמרו שצריך הבדלה, שהקדוש ברוך הוא התלבש בהם בימות החל, ובשבת מתפשט מהם ומתלבש בלבושי הקדש, ועשרה לבושים

מנהון ואתלבש בלבושין

דאיהו גבריאל, ולא הוה מזונא לסמאל ולמשריין דיליה אלא על ידי שליחא, בגין חובין דישראל אתלבש הוא בהון, וכביכול אתי ליה על ידי דקודשא בריך הוא, להאי אם ישראל אזלין בארץ מישר ומקיימין אורייתא ופקודין דיליה, ואם חס ושלום לא מקיימין אורייתא ופקודין דיליה, יהיב עשר פתרין בידי דסמא"ל, ולא צריך מזונא לא מידא דקודשא בריך הוא, כל שפן משליחא דיליה, ודא לפרעה דאמר (יחזקאל כט ג) לי יאורי ואני עשיתני, בגין דחזא פתרין נוכראין בידא דסמא"ל, דבבדמיתא פד הוה פתרין תתאין בידא דקודשא בריך הוא, מה פתיב בישראל (דברים כח י) וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך, ובזמנא דאינון פתרין נוכראין בידא דסמא"ל, לא דחלין אומין דעלמא מישראל, ועבדין בהו פרעותיהו, עד שעתא דפורקנא דיתקיים בהו (זכריה יג ב) ואת רוח הטומאה אעביר וכו', דאלין קליפין גרמין אפרשותא בין קודשא בריך הוא ובין ישראל, ודא איהו רזא כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם (ישעיה נט ב), ועתיד קודשא בריך הוא לאעברא אלין קליפין, ולא תחזא לישראל במוחא מלגאו, הדא הוא דכתיב (שם ל ט) ולא יפנה עוד מוריך והיו עניף רואות את מוריך, ולא יהיה מחיצה בין קודשא בריך הוא ושכינתיה ובין ישראל.

ובזמנא דעשר ספירן מתלבשין באלין קליפין, אלין דיידעין בקליפין עבדין אומאה בשמהן ובהויות דקודשא בריך הוא לאלין קליפין ובטלין גזרה, ועל אלין קליפין אמרו דצריך הבדלה, דקודשא בריך הוא אתלבש בהון פיומין דחול, ובשבת אתפשט

הם של קדש, שנאמר בהם יהו"ה בָּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוֹ אֵל נֹכַר. בָּדָד עֶשֶׂר, כְּחֻשְׁבוֹן עֶשֶׂר קְלֹפֹת הַחֵל, כְּשִׁמְתֻלְבֵּשׁ בָּהֶם, נֹאמַר בָּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ, בְּאוֹתָהּ קִלְפָה שְׁגוּרָם אָדָם לְהַתְלַבֵּשׁ בָּהּ שֵׁם ה', בּוֹ נוֹטֵל נִקְמָה, וּבְשִׁבִיל זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוּא, וּבְשִׁבִיל זֶה תִּקְנוּ בַּהֲבָדְלָה הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֵל וּבֵין אֹר לַחֲשֵׁךְ, שְׁלֹא יַחְבֵּר קְלֹפֹת הַחֵל אֶל קְלֹפֹת הַקֹּדֶשׁ, וְלֹא יַעֲשֶׂה לָהֶם תְּעֻרֹבָת.

וְזֶהוּ שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע כְּלֵאִים, וּבִגְד כְּלֵאִים שֶׁעֲטָנֹו, וְכֹל מִי שֶׁמְעַרֵב אוֹתָם, נֹאמַר בּוֹ אֶת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טִמָּא וְגוֹמַר, שֶׁבִשְׂבַת שִׁמְתַפְשֵׁט הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹלוֹ הַלְבוּשִׁים וּמִתְלַבֵּשׁ בַּלְבוּשֵׁי קֹדֶשׁ, לֹא צָרִיךְ לִקְרֹב לְפָנָיו (לְפָנֵיהֶם) לְבוּשֵׁי חֵל, שֶׁהֵמַח לֹא מְקַבֵּל טִמְאָה. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב הָלֹא כֹה דְבָרֵי פֶאֶשׁ נֶאֱמַר יְהו"ה, שְׂבוֹ לֹא יְכוּל לְהַתְעַרֵב שׁוֹם עֲרוֹב, אֲלֵא בַלְבוּשִׁים שִׁמְתַלְבֵּשׁ בְּשַׂבַּת וְיוֹם טוֹב יְכוּל לְהַתְעַרֵב, וּבְשִׁבִילֵם צִוָּה לַעֲשׂוֹת הַבְּדֵלָה, שֶׁלְמַטָּה יֵשׁ עֵץ מְעַרֵב טוֹב וְרַע כְּלֵאִים, וְעֲלָיו נֹאמַר וּמַעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, מִשׁוֹם שְׁאוֹתוֹ הֵמַח שְׁלוֹ בְּבִרְיָאָה יְכוּלָה לְהַתְעַרֵב עֲמוֹ קִלְפָה, אֲכַל הֵמַח שֶׁהוּא אֹר בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת, לֹא יְכוּלָה לְהַתְעַרֵב עֲמוֹ (כ) שׁוֹם תְּעֻרֹבָת.

וְיֵשׁ אֵילָן שֶׁל טוֹב וְרַע שֶׁל הַקְּלֹפֹת, שְׁאוֹתָם גְּרַעֲיָנִים הֵם מִבְּפָנִים רַע, וְהֵמַח דֶּק מִבְּחוּץ טוֹב, וְיֵשׁ שְׂמַח דֶּק מִבְּחוּץ טוֹב, וּמַח גְּדוֹל רַע מִבְּפָנִים, כְּמוֹ זָהָב וְכֶסֶף מְעַט מְצַפֶּה מִבְּחוּץ וְעַפְרַת סִיגִים מִבְּפָנִים, זֶה מוֹנִיטִין שֶׁל שְׂקָר, פִּיּו טוֹב וְלְבוֹ רַע, וְיֵשׁ

דְּקֹדֶשׁ, וְעֶשְׂרָה לְבוּשִׁין אֵינּוֹן דְּקֹדֶשׁ, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (דְּבָרִים ל"ב י"ב) יְהו"ה בָּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוֹ אֵל נֹכַר, בָּדָד עֶשֶׂר, כְּחֻשְׁבֹּן עֶשֶׂר קְלִיפֹת דְּחֹל, כִּד אֶתְלַבֵּשׁ בְּהוֹן אֶתְמַר (ויקרא יג מו) בָּדָד יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ, בְּהֵיִיא קְלִיפָה דְּגָרִים בַּר נֵשׁ לְאֶתְלַבֵּשׁא שֵׁם ה' בֵּיה נְטִיל נִיקְמָא, וּבְגִין דָּא לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוּא (שמות כ ז), וּבְגִין דָּא תִּקְנוּ בַּהֲבָדְלָה הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל וּבֵין אֹר לַחֲשֵׁךְ, דְּלֹא יַחְבֵּר קְלִיפִין דְּחֹל לְקְלִיפִין דְּקֹדֶשׁ, וְלֹא יַעֲבִיד לֹון תְּעֻרֹבָת.

וְדָא אֵיהוּ (ויקרא יט יט) שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע כְּלֵאִים וּבִגְד כְּלֵאִים שֶׁעֲטָנֹו, וְכֹל מִן דְּעַרְב לֹון אֶתְמַר בֵּיה (במדבר יט כ) אֶת מִקְדָּשׁ יְהו"ה טִמָּא וְגוֹמַר, דְּכִשְׂבַת דְּאֶתְפְּשֵׁט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְאֵלִין לְבוּשִׁין וְאֶתְלַבֵּשׁ בַּלְבוּשִׁין דְּקוּדְשָׁא, לֹא צָרִיךְ לִקְרֹבָא קְדָמוּהֵי (ג"א קְדָמוּהוֹן) לְבוּשִׁין דְּחֹל, דְּמוֹחָא לֹא מְקַבֵּל טוֹמְאָה, הֵדָא הוּא דְכֵתִיב (ירמיה כג כט) הָלֹא כֹה דְבָרֵי פֶאֶשׁ נֶאֱמַר יְהו"ה, דְּבֵיה לֹא יְכִיל לְאֶתְעַרְבָא שׁוֹם עֲרוֹב, אֲלֵא בַלְבוּשִׁין דְּאֶתְלַבֵּשׁ בְּשַׂבַּת וְיוֹם טוֹב יְכִיל לְאֶתְעַרְבָא, וּבְגִינֵיהוּ מְנִי לְמַעַבְד הַבְּדֵלָה, דְּלִתְתָא אֵית אֵילָנָא מְעוֹרֵב טוֹב וְרַע כְּלֵאִים, וְעֲלֵיה אֶתְמַר (בראשית ב יז) וּמַעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, בְּגִין דְּהוּא מוֹחָא דִּילֵיה בְּבִרְיָאָה, יְכִיל לְאֶתְעַרְבָא עַמִּיה קְלִיפָה, אֲכַל מוֹחָא דְאֵיהוּ נְהוֹרָא בְּאַרְח אֲצִילוֹת לֹא יְכִיל לְאֶתְעַרְבָא עַמִּיה (ג"א בֵּיה) שׁוֹם תְּעֻרֹבָת.

זֵאת אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע דְקְלִיפִין, דְאֵינּוֹן גְּרַעֲיָנִין אֵינּוֹן מְלָגָאו רַע, וּמוֹחָא דְקִיק מְלָבָר טוֹב, וְזֵאת דְמוֹחָא דְקִיקָא מְלָבָר טוֹב וּמוֹחָא סְגִי בִיש מְלָגָאו, כְּגוֹן דְהֵבָא וְכֶסֶפָא זְעִיר מְצוּפָה מְלָבָר, וְעוֹפְרַת סִיגִים מְלָגָאו,